

ning om kongelig Stadfæstelse af Lillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Thomas med St. Jan for Finantsaaret 1874—75, og en Anordning om Ophævelse af Anordningen af 22de Februar 1855 angaaende fremmede Lykkespil for St. Thomas med St. Jan samt St. Croix. Skrivelserne ville paa sædvanlig Maade blive optagne i Tillæg C.

Bed Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgtreds (Christianen) er der indbragt et Andragende fra 251 Familiefædre i Ringkjøbing Amt, angaaende Menighedernes Indflydelse paa Valget af deres Præster. Andragendet vil blive overgivet til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Besættelse af Præsteembeder i Folkekirken.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Finantsministeren af: „Forslag til Lov om Forbud mod Schleswig-holsteinsk Speciesmønts Benyttelse som Betalingsmiddel.“

Finantsministeren: Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge det høje Thing, tilkendegiver sig selv som en Foranstaltning, hvis Onskelighed er paabudt ved den hos os nu forestaaende Forandring af Mønten. Dets Hensigt er at sikke os Nyttens af de Foranstaltninger, som allerede ere trufne for at skaffe vor nye Mønt tilstrækkeligt Afløb i Befolkningen, samt for at fritage den danske Statskasse for et Tab af ikke lidet Størrelse, som rimeligvis vilde blive Følgen af, at man ikke fik en Lov som den her foreslaaede. Det vil være de Herrer bekendt — i alt Fald ville de have set det i Aviserne — at der hos vor sydligste Nabo er paatænkt visse Foranstaltninger, sigtende til Indførelsen af den nye Mønt, som ligeledes der skal træde i Kraft den 1ste Januar 1875. Disse Foranstaltninger gaa ud paa dels at forbyde den nuværende danske Rigmønt som lovligt Betalingsmiddel i Hertugdømmerne og tilgrændsende Landsdele, hvor der findes Masjer af dem, og dels at indfalde den Mønt, som er Gjenstand for nuværende Lovforslag, nemlig den saakaldte Schleswig-holsteinske Speciesmønt, der er indført ved Anordningen af 27de Februar 1788. Denne Mønt har under de tidligere Forhold ogsaa været gangbar i Kongeriget, og det turde derfor ikke være usandsynligt, at en Del af den, naar den nu inddrages, vilde gaa over Grændsen og komme her til os, hvorved ikke blot de Foranstaltninger, vi have truffet for at sikke Landet en saa hurtig Udbredelse af den nyt Kronemønt som muligt, vilde blive standsede, men hvorved det ogsaa let vilde kunne hændes, at en stor Del af denne gamle slidte Mønt vilde komme til at hvile paa den danske Statskasse som en Byrde og en betydelig Byrde, naar den her skulde omverles med Kronemønt. Jeg tør saaledes

antage, at man vil finde dette Lovforslag vel begrundet, og jeg skal ikke opholde det ærede Thing med nærmere at udtale mig derom, men jeg skal blot tillade mig at fremsætte det Ønske og den Begjæring saavel til den ærede Formand som til det ærede Thing, at man vil fremme dette Forslag saa hurtigt, som Forretningsordenen overhovedet tillader, idet man vil se, at det har Hastværk, naar Loven skal træde i Kraft til 1ste Januar 1875. For saa vidt Nogen maatte mene, at dette er et for kort Varjel at give Folk, skal jeg dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i vort eget Land kun findes overmaade Lidt af denne Mønt, idet det ved tidligere Leiligheder har været anset for nyttigt og nødvendigt ad administrativt Veie at indfri den, og at der, om end Terminen her er anset til 1ste Januar 1875, dog, da denne Mønt først skal indbringes i Lydstland om 2 à 3 Maaneder, vil være fuldkommen god Leilighed for dem, som maatte være i Besiddelse af disse Møntstykker, til at blive af med dem paa de Steder, hvor de høre hjemme, nemlig i Hertugdømmerne, for hvis Skyld de i sin Tid ere givne, og hvor de ogsaa ere prægede. Det er altsaa et fuldstændig rigtigt Udtryk, naar de betegnes som schleswig-holsteinsk Speciesmønt, idet de i sin Tid ere prægede for Hertugdømmernes Skyld og i Banken i Altona. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Indenrigsministeren af: „Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra et Punkt paa den nordsjællandske Jernbane til Luborg Havn samt af en Jernbane fra Rjøge til Fage med en Sidebane over Storehedinge til Rødvig m. v.“ og „Forslag til Lov om Anlæg af Jernbaner fra Struer til Thisted og fra Aarhus til Nyom.“

Indenrigsministeren: Jeg har herved den Ære at forelægge for det høje Thing de nævnte to Forslag, der angaa 4 forskellige Jernbaner. Den første af disse er en Jernbane fra et Punkt paa den nordsjællandske Bane til Luborg Havn. Den tænkes anlagt ene ved private Midler, og dens Maal er ene og alene at knytte det nævnte Havn anlæg til Jernbanen, for at Godsbefordringen mellem Havnen og Banegaarden kan ske paa en lettere og bekvemmere Maade. Det andet Anlæg angaar en Jernbane fra Rjøge til Fage med en Sidebane over Storehedinge til Rødvig. For dette Anlæg søges der gennem Lovforslaget en Statsgaranti paa 4 pCt., imod